

Rådet finder dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at opretholde et maksimum på 3 års fængsel i denne skærpede ramme. De forhold, der kan være grund til at ramme med den skærpede strafferamme, svarer i væsentlig grad til dem, som rådet har beskrevet i betænkningen om datakriminalitet i forbindelse med rådets forslag til bestemmelse i §§ 263, stk. 2, og 264, stk. 2. Ligesom ved disse bestemmelser finder straffelovrådet, at et maksimum på 2 års fængsel vil være passende. Justitsministeriet er enig heri.

Efter de *gældende regler* er overtrædelse af straffelovens § 152 undergivet offentlig påtale, uanset om den krænkede interesse er offentlig eller privat. Overtrædelse af § 264 b er undergivet privat påtale, men offentlig påtale kan ske, når den forurettede anmoder derom (betinget offentlig påtale), jfr. straffelovens § 275.

Tavshedspligtsudvalget har ikke taget stilling til spørgsmålet om påtaleregler.

Straffelovrådet finder, at overtrædelse af § 152 og § 152 a i det foreliggende lovforslag som udgangspunkt bør være undergivet offentlig påtale, som er den mest effektive og fra den krænkedes synspunkt den letteste påtaleform. Denne påtaleordning bør efter rådets opfattelse gælde i alle tilfælde, hvor en offentlig interesse er krænkede. Efter rådets opfattelse er det derimod tvivlsomt, om en sådan ordning med offentlig påtale, der er uafhængig af en privat påtalebegæring, er hensigtsmæssig og rimelig, når der alene er sket en krænkelse af private interesser.

En regel om offentlig påtale vil i sidstnævnte tilfælde medføre, at der – eventuelt mod den forurettedes ønske – kan indledes forfølgning mod gerningsmanden med risiko for en yderligere blotlæggelse af den forurettedes privatliv i forbindelse med retssagen. Sålænge der ikke foreligger nogen selvstændig offentlig interesse i at gennemføre en sådan straffesag, forekommer det ikke rimeligt mod den forurettedes ønske at rejse sagen. I tilfælde, hvor krænkelsen af tavshedspligten udelukkende berører private interesser, bør den forurettede derfor efter straffelovrådets opfattelse være rådig over sagen, således at offentlig forfølgning af sagen kræver en anmodning fra den forurettede (betinget offentlig påtale). Dette synspunkt ligger også bag påtaleordningen i bestemmelsen i § 275 med hensyn til den gældende regel i straffelovens § 264 b.

Straffelovrådet finder det hensigtsmæssigt, at denne ordning kommer til at omfatte alle krænkelse af tavshedspligt, hvorved udelukkende private interesser krænkede. Rådet har overvejet, om man

skulle undtage forhold, som påstås henført under den skærpede strafferamme fra reglen om privat påtale. Efter rådets opfattelse er det oplagt, at der under private straffesager – der jo behandles i den civile retsplejes former – ikke bør kunne idømmes og i praksis heller ikke vil blive idømt frihedsstraf. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter retsplejelovens § 726, stk. 2, kan ske privat forfølgning af lovovertrædelser, som i øvrigt er undergivet betinget offentlig påtale, hvis strafferammen ikke overstiger hæfte.

Hvis der ved en tavshedspligtskrænkelse både krænkede offentlige og private interesser, bør påtalen efter straffelovrådets opfattelse være offentlig. En sådan tavshedspligtskrænkelse kan f.eks. foreligge, hvis en offentligt ansat i socialforvaltningen udleverer oplysninger om en klients personlige forhold. Her krænkede ikke alene den person, hvis personlige forhold bløtlægges, men også det offentliges interesse i at kunne skabe et tillidsforhold til klienterne. I en sådan situation bør den pågældende forvaltningsmyndighed kunne anmode politiet om at indlede en undersøgelse uden at skulle være afhængig af en anmodning fra den forurettede private part.

Rådet foreslår på den baggrund en påtalerregel, hvorefter alle overtrædelser af tavshedspligt, hvorved der alene er krænkede private interesser, undergives privat påtale, men således at offentlig påtale kan ske, såfremt den krænkede anmoder herom.

6. Der er indhentet udtalelse over det lovudkast, som justitsministeriet udarbejdede som grundlag for straffelovrådets udtalelse, fra præsidenterne for Østre og Vestre landsret, Københavns byret og retterne i Odense, Ålborg og Århus, fra ministeriet for offentlige arbejder og fra den Danske Dommerforening, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Politifuldmægtigforeningen, Dansk kriminalpolitiforening, Advokatrådet, tjenestemandsoverorganisationerne, Landsorganisationen i Danmark, og Dansk Arbejdsgiverforening.

7. Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for det offentlige. Justitsministeriet vil som foreslået af tavshedspligtsudvalget udarbejde en vejledning om tavshedspligt for personer, der er knyttet til den offentlige forvaltning. Vejledningen skal bl.a. indeholde nærmere retningslinier for, hvem tavshedspligten påhviler, hvilke typer oplysninger, der er